

عنوان مقاله:

گردشگری روستایی؛ ابزاری برای توسعه پایدار

محل انتشار:

دومین همایش ملی توسعه پایدار استان کهگیلویه و بویر احمد (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

علی نصیریپور - دانشگاه آزاد اسلامی واحد یاسوج

خلاصه مقاله:

هدف از این مطالعه مروری، بررسی نقش گردشگری پایدار روستایی در ایجاد توسعه پایداری می باشد. گردشگری پایدار روستایی یک از انواع مهم گردشگری است که علاوه بر حفظ ارزشهای سنتی، عقاید و آداب و رسوم، می تواند فرصت هایی را برای ایجاد توسعه پایدار بوجود آورد. این صنعت می تواند به عنوان یک راهبرد کلیدی منجر به بهبود رفاه اجتماعی و اقتصادی در مناطق روستایی شود. لذا برنامه ریزان و سیاستمداران توسعه باید به گردشگری پایدار روستایی به مشابه موتور محرکه ی توسعه بنگرند و آنرا مادر برنامه های توسعه ای خود لحاظ کنند. در کشور ما به علت کمبود زمین حاصل خیز، قرار داشتن اکثر قسمت های کشور ما در مناطق خشک و کوچک بودن مزارع کشاورزی باعث مهاجرت روستاییان به شهر شده است. این امر سبب حاشیه نشینی و معضلات اجتماعی عدیده ای دیگری در کشور ما گشته است. رویکرد دولتها در این زمینه شامل بالا بردن تولید در واحد سطح ایجاد واحدهای صنعتی کوچک در روستاها و استفاده از پتانسیل بالقوه روستا می باشد. یکی از این پتانسیل ها گردشگری روستایی می باشد که می تواند راهکار مناسبی برای جلوگیری از مهاجرت روستاییان به شهرها باشد. گردشگری روستایی مازاد نیروی انسانی در روستا جذب نموده و همراه با آن میتواند یکی از فرصت های شکل گیری توسعه همه جانبه روستایی محسوب شود. گردشگری روستایی، کلیه فعالیت های توریستی مرتبط با فعالیت های گردشگری طبیعی فرهنگی ورزشی، آموزشی بهداشتی و درمانی هنری و میراث فرهنگی را شامل می شود. انواع توریستم در مناطق روستایی عبارتند از: توریستم طبیعی، توریستم فرهنگی، اکوتوریستم و سیاحت. گردشگری روستایی کلید طلایی کشورها به حساب می آید.

کلمات کلیدی:

گردشگری روستایی، توسعه پایدار، گردشگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/657567>

